

STEYPAFINALAN KVINNUR

Eina Kalsø, Mjøltnir

– Vit gjørdur ov nógv mistøk í tí fyrsta settinum. Tá tað er ein finala er tað ofta »nú«, at tað skal henda, og vit skuldu

vindast í gongd. Vit vóru greiðar yvir, at tað, sum hendi í fyrsta settinum kundi henda, men tíbetur megnaðu vit at venda dystinum.

25-19, og steypafinaludagurin sá út til at skula byrja við einum steypahvøkki.

Mjøltnir finnur stevið

Í øðrum setti byrjar álopsspælið hjá Mjøltni at hanga saman. Mót-tøkurnar og hevingarnar eru góðar og so er lætt spæl í álopinum hjá Sofíu Purkhús og Birgit Guttensen at medda bóltarnar í gólvið hjá SÍ. Mjøltnir svarar aftur og vinnur 25-18.

Í triðja setti gekk eisini javnt á, men sigursvandu kvinnurnar hjá Mjøltni høvdu tekkið og vunnu 25-22.

Fjórða sett skuldi vísa seg at gerast tað avgerandi. Mjøltnir helt fast í sínum góða spælið, men SÍ spældi

fult upp til mótstøðuliðið úr Klaks-vík í opnum spælið, men verri stóð til við servinum. Upp til einar seks ella sjei ferðir enda servirnar í netinum ella fara ov langt.

SÍ hevði møguleikan at tvinga Mjøltnir í eitt fimta og avgerandi

sett, men meðan Mjøltnir spældi sitt spæl og gjørdi fáar feilir, so kostaðu mistøkini hjá SÍ dýrt. So dýrt, at tá tær skulu sláa bóltin yvirum netið og gjørdur tvíaltslag, so var tað nokk til at Mjøltnir fór við gullinum.

Myndir: Álvur Haraldsen

Marjun Kalsø, Mjøltnir

– Vit fingur eina sjokkbyrjan. SÍ spældi veruliga væl tað fyrsta settið. Eg haldi, at tá ein er so yvirspenur, so blívur tað ofta uppá hendan máttan. Eg segði við tær aftaná fyrsta sett, at vit vóru noyddar til at byrja dystin av nýggjum. Vit royna, sum fast mál at vinna fyra stig hvørja ferð mótstøðuliðið vinnur eitt

stig. Eg haldi vit fáa verjupartin at rigga, og somuleiðis servirnar, men vit megna ikki at hava eitt nóg stórt servitrýst, tí helvtin av servunum enda uttanfyri vøllin. Eg haldi, at SÍ hevði brúkt nógv orku í tí fyrsta settinum, at tær dalaðu, sum dysturin leið, meðan vit fóru uppeftir. Og tað er tað, sum krevst fyr í vinna dystin.

Sigurin var uppiborin og Mjøltnir livdi upp til leiklutin sum favorittur, sjálvt um tað tók eina løtu at finna seg til rættis í glasiligu kørmunum,

men sørvágs kvinnur munnu helst iðra seg um nógvu mistøkini í fjórða settinum.

trondur@sosialurin.fo

Karin Mikkelsen, SÍ

– Tað er ongantíð stuttligt at fáa eitt silvurmerki, men hevur jú tapt tá ein fær silvur. Vit vita, at vit kunna, og tað vístu vit í fyrsta settinum, eins og vit

vístu tað í tí fyrsta dystinum í landskappingini. Vit steðga upp, og tora reint sagt ikki at vinna. Í seinasta settinum gerast okkara seks servumistøk okkum ógvuliga dýr. Tað kendist,

sum vóru vit ógvuliga seinar á vøllinum. Vit fluttu okkum ikki nóg skjótt, og tað er ikki nóg gott, tá ein spælir ímóti Mjøltnir.